

Rauhallinen maailmankuva

levollisessa mielessä

Sisällys

johdanto	1
unimaailmasta	2
uni maailmasta	2
muistamisesta	3
Kodin rauhaa	5
metafyysinen tarina	7
aistihavainnot	9
ajatus	13
anteeksiantamisesta	16
vapaus valita	19
egon tulkinnasta	20
PH:n tulkinnasta	21
mitään ei puutu	22
ilmennät mitä koet	23
kirjallisuutta	24

johdanto

Maailman opetusten mukaan keho on syy, ja sinä olet kehosi seuraus. Tätä kyseistä asiaa se yrittää opettaa monin eri tavoin. Ei-maallisten oppien mukaan mieli on syy, ja fyysinen maailma seuraus. Tässä teoksessa avataan jälkimmäistä tapaa ajatella.

Voit vapaasti uskoa ja ajatella mitä haluat. En yritä muuttaa ketään tai kenenkään uskomuksia, tai kilpailla minkään kanssa.

Tekstissä käytetyt sitaatit ovat peräisin Ihmeiden oppikursseista, ellei toisin ole mainittu.

unimaailmasta

Omasta kokemuksestasi tiedät, että yöllä nukkuessasi se tuntuu hyvin todelliselta, mitä unissasi näyttää tapahtuvan. Yölliset unet vaikuttavat loogisilta ja järkeviltä, kun niitä näkee, vaikka ne olisivat miten naurettavia ja järjettömiä jälkeenpäin ajateltuina.

Sinusta ei ole lainkaan outoa kumota niitä lakeja, jotka ovat voimassa valveilla ollessasi. Voit vaikkapa lennellä ympäriisi ja sen perään ajella laivalla keskellä kaupunkia. Tilanteet voivat vaihtua täysin toisenlaisiin, etkä muista tai edes mieti, mistä mihinkin tulit. Saatat myös kokea olevasi erilainen persoona kuin valveilla ollessasi. Kuitenkin kaiken aikaa vetelet hirsii sängyssäsi. Et vain muista sitä, ennen kuin heräät - ellet sitten näe selkounta, jolloin siis tiedät uneksivasi.

Herättyäsi oivallat kuitenkin heti, ettei mitään, mitä unissa näytti tapahtuvan tapahtunut lainkaan. Niissä ei ole yleensä juurikaan järkeä, ja on käsittämätöntä ja hämmästyttävää, että niihin tuli uskottua ja pidettyä tosina. Silti niissä voi toisinaan tuntea vapauden ja rajattomuuden kaiun.

Mutta entä jos herättyäsi et varsinaisesti herännytkään, vaan siirryit unesta toiseen? Kun nousit sängystäsi, uni vain muutti muotoaan sisällön pysyessä samana? Koetkin olevasi kiinteässä maailmassa. Kaikki se, mitä näet kehon silmin, mitä kuulet sen korvin, mitä voit koskettaa, maistaa ja haistaa tuntuu hyvin todelliselta, loogiselta ja järkevältä...

uni maailmasta

Ensin on elävä iankaikkinen Äärettömyys. Kaikki mikä on. Äärettömyys on luominen, Rakkaus ilman vastakohtaa. Äärettömyys on. Tämä on ensimmäinen asia, mikä tiedetään.

Äärettömyys tuli tietoiseksi. Tämä tapahtui seuraavaksi.

Sinulla on oma sisäinen Opas, joka tahtoo sinulle ainoastaan onnea ja jolla on sinulle kaikki, mitä missäkin tilanteessa tarvitset. Sinulla on valinnanvapaus kuunnella tai olla kuuntelematta Häntä. Sisäinen Ääni voi olla muun muassa jokin hienovarainen tuntemus tai vaisto tai ajatus, joka ei tule itsestä mutta tuntuu tutulta, ja siihen liittyy rauhaa tai iloa. Se ei välttämättä ole varsinainen ääni, eikä varsinkaan sisäinen löpöttelijä.

Kun käyt levolle, laitat silmäsi kiinni, rentoudut ja hiljennyt, siirryt hiljalleen höyhensaarille. Mutta millä näet unia? Silmäthän ovat kiinni.

Unissasi koet yleensä olevasi jokin henkilö, ja saatat nähdä niissä myös muita henkilöitä. Kuitenkin sinä olet se, joka näkee unta, et siinä oleva henkilö. Keitä kaikki henkilöt sitten ovat?

muistamisesta

Sinulla on kaikki. Kaikki on sinulle jo annettu, olet täysin turvassa ja kykenet heräämään todellisuuteen. Ego (viittaus tekstin lopussa) harjoittaa kuitenkin valppautta sen suhteen, minkä se sallii tulevan tietoisuutesi. Ego ei voi hyväksyä ajatuksia, jotka selvästi viittaavat sen itsensä olemattomuuteen, jolloin se kieltää tai torjuu ne.

Hyvä uutinen on, että sinä et ole ego, eikä sillä ole mitään valtaa sinuun, ellet itse sitä sille anna. Voit siis estää tietoisuutesi tulemasta sitä, mitä olet kieltäytynyt hyväksymästä, eikä sitä myöskään sinulle pakoteta. Mutta voit myös muistaa sen mikä on, jolloin vain palautat mieleesi sen, mikä siellä jo on. (Mutta minkä olit torjunut tai heittänyt mäjelle.)

Muistaminen riippuu omasta halukkuudestasi, niin kuin todellisuuden hyväksyminenkin. Mutta väkisin ei voi yrittää haluta, vaan sen on annettava tulla omalla painollaan. Eräänä esteenä saattaakin olla, että haluat jotain, minkä saadessasi pelkäisitkin sitä. Sellaista ei oikeasti voida haluta, eikä sitä silloin voida myöskään antaa eikä saada. Eräänä esteenä voi olla olemattomuuden pelko, sillä kukapa mitään sellaista haluaisi, minkä luulee hävittävän itsensä. Et tietenkään voi mitenkään menettää sitä, mitä Olet.

”Alussa Jumala loi taivaan ja maan.” [1. Moos. 1:1] Paitsi ettei luonut. Raamatun luomiskertomus on vertauskuvallinen tarina siitä, miten alitajuinen mieli teki maailman. Jumala tietää ainoastaan Taivaan, ja sen vuoksi voimme ylipäänsä muistaa sen ja ”palata” sinne. Kuka silloin olisi Kotona, jos Hän lähtisi sieltä ja unohtaisi Itsensä? Jumalalla ei ole mitään tekemistä maailman kanssa – onneksi. Muutenhan Hän olisi yhtä mielenvikainen kuin maailmakin, ja sitä Hän ei ole.

[Tämä ei muuten ole uskonnollinen teos. Ei sillä että uskonnoissa mitään pahaa olisi. Käytän silti joitain sellaisia termejä, mitä Ihmeiden oppikurssissakin käytetään. Sanat eivät ole kuvaamansa asia, ja se mikä on, on kirjaimellisesti sanoinkuvaamaton. Sitä voi kokeilla selostaa mielessään nykyhetkeä ja kaikkea mitä siinä on – jolloin sanojen rajallisuus tulee hyvinkin pian ilmi. Niitä pitää kuitenkin käyttää, jos jotain halutaan sanoa. Ainakin kunnes jokin muunlainen kommunikointi luonnistuu. Hehe. Jos Jumala sanana tuntuu hankalalta, voit tietysti keksiä luontevamman sanan sen tilalle. Itsessään Hän on kaikkien sanojen ja määritelmien ulottumattomissa.]

Jumala:

Alkulähde. Elämä. Luoja. Totuus. Äärettömyys, Rajattomuus, Kaikki mikä on. Rakkaus. Rauha. Hän ei ole henkilö, eikä sinusta erillään, eikä ihmisen kaltainen - vaikka ihmiset ovatkin yrittäneet tehdä Hänestä oman kuvansa, sillä egolle ego on jumala. Hänellä en viittaa uskontojen pelättävään auktoriteettiin. Hän tietää, eikä tee havaintoja. Tosiasia, ei symboli.

ego:

Ajatus Jumalasta eroamisesta, erillisyydestä, jakautumisesta. Persoonallinen ajatus yksilöllisyydestä – ”olen minä, ja sinä olet minusta erillinen, ja maailma on ulkopuolellani.” Tarina, jonka olet itsestäsi muodostanut menneisyytesi kokemuksiensa myötä. Käsitteet omasta itsestä. Vertailee. Manipuloi muun muassa tunne-energian välityksellä. Edustaa pelkoa. Myös psykologiassa käytetään termiä ego, mutta en itse ole perehtynyt mitään sillä siellä tarkoitetaan.

Kodin rauhaa

”Voitko kuvitella, miltä tuntuisi, jos sinulla ei olisi murheita, huolia eikä ahdistusta, vaan voisit olla koko ajan pelkästään levollinen ja tyyni?” [15.i.1.1]

Ikuisuudessa ensimmäinen on Äärettömyys, Joka elää, luo ja laajenee loputtomasti Rakkaudessaan ja Riemussaan, ja sitä myös Taivaaksi tai Kodiksi kutsutaan. Hän voi luoda ihan mitä tahansa keksiikin minkään rajoittamatta, paljon yli ihmisen käsityskyvyn. Mutta Hän ei tahdo olla yksin. Hänestä olisi mahtavaa jakaa kaikki Luomuksensa.

Niinpä Äärettömyys luo Itsensä kaltaisen laajentuman Itseensä, ja saa siten "Isyyden" luomansa "Pojan" kautta [jotka eivät luonnollisestikaan viittaa sukupuoleen tässä yhteydessä.] Isä ja Poika eivät ole toisistaan erillään, vaan se mikä on Isän, on Pojankin. Äärettömyyden, Jumalan Tahto on siten Hänen Poikansa, jolla on kaikki.

Niin He elelevät yhdessä ikuisessa onnelassa kauniissa Valtakunnassa, jossa sinä todellisuudessa olet. Taivas - yhtä, täydellinen, Autuus, muuttumaton, ikuinen, Rakkaus, Paratiisi,... Elämä on todella sanoinkuvaamattoman ihanaa, jatkuvaa euforiaa, ja yltäkylläisyys oikein säteilee siellä. Sinulla on runsaasti kaikkea, eikä sinun tarvitse olla yksin, koska se ei ollut Isän tahto.

Taivaassa on kaikki, mitä olet milloinkaan rakastanut ja rakastat, kaikki mitä Elämä arvostaa, eikä mitään muuta. Sinä olet siellä. Elämä antoi sinulle arvon luodessaan sinut. Pöydät notkuvat kuninkaallisista aterioista, joita ammennetaan Valtakunnan loputtomasta ja täyteläisestä sadosta ravitsemaan kylliksi. Saat vapaasti olla, ja sinua rakastetaan sellaisena kuin olet. Taivaan Luoja takaa, että sinulla on asuinpaikka Kodiksi kutsumassasi Ihanuudessa ikuisesti. Valtakunta kuuluu aina sinulle, eikä Luojan Rakkaus sinua kohtaan, tai sinun rakkautesi Luoja kohtaan vähene millin vertaa hetkeksikään, koskaan.

Jatkuva syvä rauha ja ehtymätön riemu ovat täysin luonnollista. Luoja pitää sinusta huolen ikuisesti niin täydellisesti, ettet edes tarvitse mitään. Juhlia pidetään Kodin tyyliin ja on kaikenlaista hyvää, mitä vain kuvitella saattaa. Ja sinulla on täysi vapaus luoda ilman rajoituksia, mitä tahansa rakastatkaan.

Taivas on ollut olemassa aina, aivan niin kuin sen Luojakin, Joka on antanut sinulle kaiken, mukaan lukien vapaan tahdon lahjan. Sen lisäksi mitään muuta ei ole olemassa. Mutta mitä muuta voisi halutakaan kuin täydellisen rakkauden ja rauhan, jotka jo ovat.

Taivas on sinussa sisäisesti, ja kun katsot sisimpääsi ja löydät Sen, huomaat ettei mikään vertauskuva vedä vertoja sille, mitä Se todella on. Metkaa, ettei kaikkein todellisinta asiaa voi edes nähdä fyysisellä näkökyvyllä, ja Se voi tulla ja tuleekin rauhalliseen mieleen.

”Pystytkö kuvittelemaan, millainen harhakuvia vailla oleva mielentila on? Millaiselta se tuntuisi? Yritä muistella sellaista hetkeä, vaikka se kenties olisi kestänyt vain minuutin tai ehkä vieläkin vähemmän, jolloin mikään ei häirinnyt rauhaasi; jolloin olit varma siitä, että olit rakastettu ja turvassa. Yritä sitten kuvitella millaista olisi, jos tuo hetki laajenisi ajan loppuun saakka ja ikuisuuteen asti.

Kerro sitten sadalla se rauhan tunne, jonka silloin tunsit, ja se vielä kerran sadalla. Nyt sinulla on pieni vihje - ei sen enempää kuin kalpea aavistus - siitä tilasta, jossa mielesi lepää sitten kun totuus on tullut.” [h107.2]

metafyysinen tarina

Paratiisissa on ihan mielettömän ihanaa. Mikään ei ole niin mahtavaa kuin olla yhtä Rakkauden kanssa. Mitään muuta ei ole olemassakaan. Kaikki on niin hauskaa, ettei sitä voi mitenkään kuvailla. Mitään ponnisteluja ei tarvita ja luominen sujuu ihan itsellään.

Sitten, pienessä osassa Valtakuntaa ilmeni eräs ajatus. Ehkä ainaisessa onnessa oleminen tai ajattomuus muuten sai sellaisen aikaan. Kenties siihen riitti, että aivan mitättömän lyhyen hetken ohimenevä kyllästyminen tuli ja meni. Sillä ei ole merkitystä. Tuo ajatus oli mitä jos olisi jotain muuta (kuin Taivas.)

Vapaasta tahdosta johtuen on mahdollista ajatella mitä tahansa. Kerran Poika tuli ajatelleeksi, että mitäs jos koklaisi asioita vähän omin päin, eri tavalla kuin Alkulähde. Hän ei jaakaan tuota ajatusta Isän kanssa, eikä Isä tee siitä todellista vastaamalla siihen. Sillä tavalla Poika, myöskin äärettömyys, oli tekevinään näennäisen toisen, erilaisen tahdon Alkulähteen Tahdon rinnalle. Hän tuli tietoiseksi. Olikin joku, tietoinen jostain muusta.

Tuohon yhteen ainoaan ajatukseen, mitäjossiin, uskominen näytti saavan aikaan seurauksia. Pojasta nousi mieli, joka jakautui tietoiseen ja tiedostumattomaan, ja Taivaan muisto jäi tiedostumattomaan mieleen ja unohtui. Niin Poika luuli tehneensä jonkin kammottavan virheen, joka näytti heittävän hänet Taivaasta muuhun-kuin-Taivaaseen.

Mielen kuvitelmissa ikuisuudesta nousi aika, ja pikkuhiljaa ajan kuluessa iäti-ääretön rakkaus vaihtui aika-avaruuteen ja pelkoon, ja lopulta muotojen maailmaan. Rajattomuus vaihtui rajallisuuteen, yhtenä oleminen pirstaloitumiseen ja erillisyyteen, ystävät vieraisiin ja voitettaviin vihollisiin. Taivaan tilalle näytti nousevan sen vastakohta.

Poika järkyttyi luullessaan tuhonneensa Kotinsa, jonka hänen rakas Luojaansa oli antanut. Hän luuli saaneensa Luojan vihat niskaansa, ja tunsu siitä syyllisyyttä, mikä sai hänet pelkäämään rangaistusta. Poika pelkäsi, että Luoja kostaisi mitä hirveimmällä tavalla, jos hän koskaan suvaitsisi palata Kotiin, mikä sai hänet etsimään pakopaikkaa.

Alkuun ei ollut selvää, minne voisi piiloutua, mutta sisällä vellovasta syyllisyydestä oli kuitenkin pakko päästä eroon. Niin Poika tuli tehneeksi egon, omasta ja Alkulähteen tahdosta erillisen tahdon, joka hölötti hänen korvaansa: ”Kato ny mitä teit. Isäsi antoi sinulle kaiken, ja sinä heitit sen päin hänen lärviään ja kerroit kuka hitto sua tarttee. Hän kostaa sinulle helvettiäkin pahemmalla rangaistuksella, jos koskaan palaat Hänen luokseen.” Mutta minne voisi mennä Äärettömyyttä karkuun? ”Tiedän yhden paikan...”, ego myhäili.

Mielen käsittämätön voima näytti heijastavan kuvittelemansa syyllisyyden ulkopuolelleen, pois sisältä, ja se räkäsikin ulospäin ajatuksen erillisyydestä. Syntyi suurelta näyttävä aika-avaruudellinen maailmankaikkeus, jonne pääsi pakenemaan. Maailmankaikkeuden näennäisesti kehittyessä se sai aikaan muun muassa muodon, jota sanotaan ihmiseksi ja joka uskotteli olevansa erillään toisista ihmisistä, luonnosta ja universumista, niin kuin Poika oli uskotellut olevansa erillinen Taivaasta. Ego oli keksinyt nerokkaan piilopaikan – kehon.

Pikkuhiljaa ulkopuolella olevasta maailmasta näytti tulevan todellinen, ja unohdettiin, ettei ulkoinen ole mitään muuta kuin harmiton ajatus. Niin ihmiset näyttivät vaipuneen unohduksen uneen, jossa muisto heidän omasta Kodistaan on hautautuneena heidän alitajuiseen mieleensä. Mikä oli ollutkin tarkoitus siitä asti, kun Taivaan luultiin tuhoutuneen ja Luojan suivaantuneen.

Sillä välin Isä oli huomannut Poikansa uneksivan jotain kummallista. Isä ei kuitenkaan mennyt Pojan uniin mukaan, vaan loi tälle Oppaan herättämään hänet unistaan. Kun lapsi näkee unta, vanhempi ei ravistele häntä hereille, jolloin lapsi säikähtäisi. Vaan hellästi hänen hiuksiaan silitellen pehmeällä äänellään kuiskaa, että kaikki on hyvin. Niin myös Isä tahtoo Lapsensa heräävän lempeästi. Hänen puolestaan puhuva Ääni kertoo Lapselle lempeän rauhallisesti, ettei mitään pelättävää ole. Näet vain unta. Niin Lapsi kuulee tai tuntee Äänen unessaan, ja on rauhallisin mielin.

Tuota Opasta sanon Pyhäksi Hengeksi (PH) tai sisäiseksi Ääneksi. Tai Korkeammaksi itseksi. Hän edustaa Rakkautta ja muistoa Kodista.

Ehkä menneisyys on vain tarina, jonka sepitämme itsellemme, jotta voisimme ainakin yrittää ymmärtää nykyhetkeä? Ja jos luotamme nykyhetken rauhaan ja turvallisuuteen, laajeneeko se tulevaisuuteen? Koska todellisuus on lempeä.

Olemme edelleen ja koko ajan olleetkin Kotona. Muu on vain kuvitelmaa jostain muusta, samankaltaista kuin yöllinenkin uni. Se ei silti tarkoita, että pitäisi kieltää kokemuksensa olla maailmassa. Sinä kuitenkin olet syytön ja viaton, olet aina ollut ja tulet aina olemaan, ja sen tietäminen vaikuttaa siihen, millaisena maailman havaitset. Luoja ei voisi koskaan tehdä muuta kuin rakastaa sinua.

aistihavainnot

Tähän alkuun haluan sanoa, ettei tarkoitukseni ole yrittää muuttaa ketään toista ihmistä, eikä sen puoleen maailmaakaan. Tai kenenkään uskomuksia.

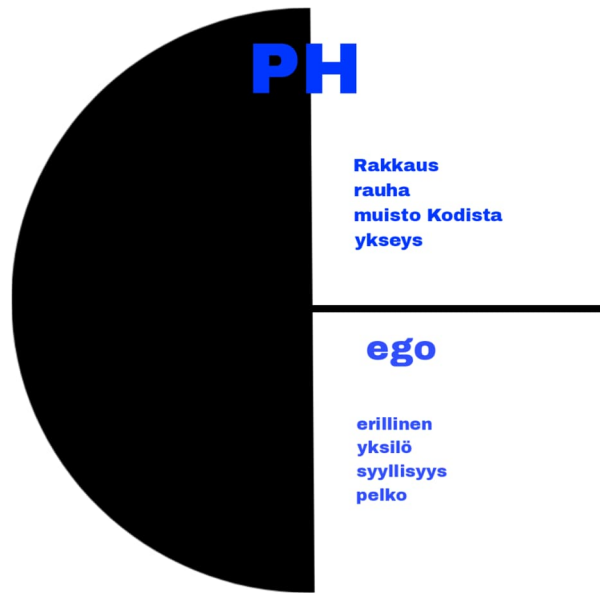
Päämäärä määrittelee lopputuloksen, joten on paikallaan selventää se. Uskon, että totuus on olemassa. Koska hei, joko totuus on olemassa, tai sitten mikään ei ole totta. Mutta jos mikään ei ole totta, *sen* pitää olla totta. Minun päämääräni on totuuden kokeminen. En tiedä mitä se merkitsee, mutta uskon, että siihen liittyy sisäinen rauha, onni ja ilo. Tietä päämäärään en itse tunne enkä tiedä, mutta todellisuudella on (vain yksi) Opas, joka sinne mielihyvin johdattaa. Hän on se sisäinen Ääni.

Olet varmasti joskus nähnyt sellaista unta, josta herättyäsi sinulla on ollut iloinen ja onnellinen olo koko päivän. Selvästikään valveilla näkemäsi maailma ei tuolloin ollut syynä onnellisuuteesi, joten mikä sen sai aikaan? Ehkä olet myös joskus nähnyt unia, jolloin kehosi reagoi aivan kuin valveilla ollessasikin. Mihin se reagoi, jos ei ulkoisiin tapahtumiin?

mielen näennäinen osittuminen

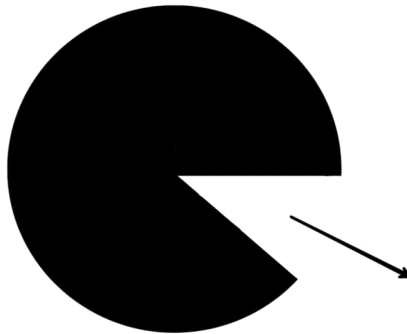

Alkulähteestä näennäinen eroaminen on vain toinen ilmaisu mielen jakautumiselle. Ensin on Rajattomuus, jossa ilmeni yksinkertainen ajatus ”jostain muusta.” Mieli jakautui tietoiseen ja tiedostumattomaan.

Taivas ei ole tietty paikka – se on tietoisuutta ykseydestä ja rakkaudesta, mikä juuri on ilo. ”Siellä” ei tarvitse valita minkään välillä. Mutta mielen jakautuessa pystyit valitsemaan. Voit valita PH:n tai egon suhtautumistavan kaikkeen, mitä näyttää tapahtuvan.

Silloin kun halusit kokea, millaista olisi olla erillinen yksilö, valitsit egon tavan ja pyöräytit maailmankaikkeuden, jotta voisit nähdä kaiken ulkopuolellasi. Valinnanvapauttasi et kuitenkaan voi menettää.

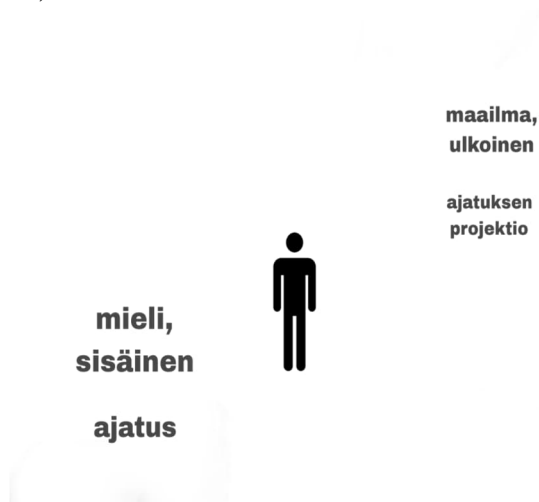

Mielen jakautuessa siinä säilyi kokonaisuuden piirteitä. Niin kuin se, että mielen ollessa lähes kokonaan tiedostumaton vastaa se aika-avaruus -universumia, joka on ihmisille enimmäkseen tuntematon. Universumissa itsessään musta aukko edustaa vertauskuvallista paluulippua Kotiin. Jäävuoresta ja Internetistä suurin osa on pinnan alla. Fyysinen näköaisti kohdistuu tarkasti kapeahkole kaistaleelle kerrallaan, näkyvän valon aallonpituus on pieni osa kaikista aallonpituuksista jne.

Kun joku sitten kyllästyy egon tulkintaan maailmasta ja alkaa kuunnella sen sijaan sisäistä Ääntään - ja suuntaa mielen eheytymistä tai ”Valoa, Isää” kohti - kätkeytyä syyllisyyttä Luojusta eroamisesta voi nousta aluksi pintaan. Silloin se henkilö saattaa tuntea ahdistusta, jota haluaisi paeta. Ei ole mitään syytä pelkoon, mutta jos kuitenkin tunnet sitä, pysyttele vain hiljaa ja tiedä, että Luoja on Rakkaus eikä pelko. Se menee ohi.

aistihavainnot

Ajatuksesi ovat mielessäsi ja ne rakentavat näkemäsi maailman. Se on sisäisen tilan ulkoinen kuva. Havaitset niin kuin ajattelet. Siksi ei ole mitään järkeä yrittää muuttaa maailmaa – se kun ei tee sinulle mitään eikä pysty muuttumaan, koska se edustaa ajatuksiasi ja on pelkkä seuraus. Mutta jos muutat mieltäsi ja ajatuksiasi, maailma muuttuu vastaavasti.

Aistihavainnot ovat pelkkä peili. Ensin katsot sisällesi, ja sitten havaitset ulkopuolellasi sen, mitä siellä näit. Siksi löydät sen, mitä etsit sisältäsi. Kun sinulla on jokin päämäärä, aistisi etsivät sen mukaisia todisteita ja todistajia – joten näet sen mitä haluat nähdä. Päätät tietysti itse päämäärästäsi, jolloin sinä olet vastuussa omista kokemuksistasi. Se mitä koet ulkoisessa maailmassa on kuitenkin pelkkää varjoa siitä, mitä sisälläsi oikeasti on meneillään.

Mieli on voimakas. Näyttihän koko aika-avaruuden projektio syntyvän pelkästään yhdestä ajatuksesta ja muutamasta valinnasta. Ajattelu saa siis aikaan muotoa jollain tasolla, ja sinulla on vapaus ajatella mitä tahansa. Erilaisista ajatuksista on erilaiset seuraukset; Rakkaudettomat ajatukset tai tuomitseminen aiheuttavat pelkoa - rakastavat ajatukset tai anteeksiantaminen antavat rauhan, kuten myös hiljaisuus. Voit halutessasi sallia Korkeamman itsesi ohjata ajatteluaasi; Ja voit myös pyytää Häneltä milloin vain rauhaa, ja sitten luottaa myös saavasi sen.

Koska ajatukset ovat mielessä eikä kohteessa, kaikki maailmaa ja toisia ihmisiä koskevat ajatuksesi ovat viestejä sinulle itsellesi. Ne määrittelevät osaltaan sen, millainen tunne sinulla omasta itsestäsi on.

mieli

Sinä teit näkemäsi maailman, mutta et luonut itseäsi, ja siinä on pelastuksesi. Olet unennäkijä, etkä uni. Tavallaan kuin elokuvateatterin projektori, josta filmi heijastetaan valkokankaalle sen sijaan, että olisit itse kuvat. Valkokangas vastaa tietoisuuttasi ja kuvat mielesi vertauskuvallista sisältöä. Unta ei näe kukaan muu, koska ei ole ketään muuta.

Inception -leffassa kuvataan aika hyvin unennäkijää ja sen vaikutusta unessa ilmeneviin kuviin. Siinä ei vain mainittu, että myös valvetasolla on unennäkijä, ellei sen leffan loppu juuri sitä vihjaa. Siihen liittyen täytyy vielä sanoa, että maailmasta ei herätä 'kuolemalla'. *Avatar* on myös elokuva, jossa unta nähdään eri paikassa kuin missä hahmo näyttää olevan.

Mieli ei ole aivoissa, mutta aivot ja keho näyttävät olevan mielen sisällä. Harva jos kukaan silti sanoo, etteikö kokisi olevansa joku, jolla on keho tai joka on kehossa. Et kuitenkaan oikeasti ole kehossa, etkä sen puoleen koko aika-avaruudessakaan, vaan ne ovat ulkopuolellasi. Keho on projektion kokemuksellinen puoli. Kehosi, maailma ja universumi reagoivat mielesi pyrkimyksiin ja ajatuksiin.

ajatus

osa i

Sinä olet syytön. Egon ajattelutapaa ei kuitenkaan pidä kieltää, jos tarkoitus on päästä siitä ja menneisyyden varjoista eroon. Älä kuitenkaan yritä muuttaa muita, koska jokaisella on vapaa tahto ja loppujen lopuksi pystyt muuttamaan ainoastaan omaa mieltäsi suhteessa maailmaan.

Otaksun, että kun näyttelijä saa roolin, valmistautuu hän esittämään roolihahmoaan. Kenties hän kuvittelee esittämänsä hahmon ominaisuuksia, luonteenpiirteitä, toiveita, sosiaalista verkostoa ja niin edelleen. Näyttelijä saattaa myös tutustua hahmoonsa elämällä sen tavalla, ajattelemalla ja toimimalla kuin hän olisi se. Huippunäyttelijät osaavatkin tehdä esittämästään hahmosta uskottavan samaistumalla siihen itse. He ikään kuin tekevät sen tyhjästä, sillä eihän sitä aiemmin ollut. Kuvausten tai näytösten loputtua näyttelijöillä kestää aikansa palautua esittämästään hahmosta.

Silloin kun saavuit maailmaan, sinulla ei ollut mitään käsitystä itsestäsi. Ajan myötä teit sellaisen näyttelijöiden tapaan sopiaksesi maailman todellisuuteen. Sait nimen, ja keksit sille vähitellen tarinan menneiden kokemustesi perusteella ja vertaamalla sitä ympäristöön. Mutta et kuitenkaan ole menneisyytesi etkä tarinasi, sillä jokinhan niitä edelsi. Se että muutkin ihmiset näyttävät tehneen itselleen minän tekee maailmasta hassun paikan – se on kuin teatteria, jossa moni uskoo olevansa näytelmän hahmo.

Kukaan ei silti yhtäkkiä pääse eroon tekemästään minästä. Ei edes oivallettuaan sen pelkäksi roolihahmoksi, kuoreksi, sillä se tarkoittaisi koko itse oppimastaan ajattelutavasta luopumista kerralla, mikä olisi liian pelottavaa. Henkilön näkemä maailma ja tekemänsä minä kun ovat sama asia. Oman itse tehdyn minän tekemättömäksi tekeminen on siksi ajassa tapahtuva prosessi, ja se riippuu omasta halukkuudesta.

osa ii

Itse tehtyä minää sanon egoksi. Ego on harhainen ja mielenvikainen ajatusjärjestelmä. Se on ajatus Alkulähteestä eroamisesta ja toisesta tahdosta Hänen Tahtonsa paikalla. Se on ajatus erillisyydestä, joka luulee hyökänneensä Taivasta vastaan ja varastaneensa Jumalalta Hänen paikkansa. Siitä seuraa syyllisyydentunto (jonka ego haluaisi projisoida muihin), ja siitä rangaistuksen pelko. Toisella tavalla sanottuna egon maailma edustaa toivetta voittaa Jumala, ja luoda ja ajatella eri tavalla kuin Hän. Pelko on seurausta kyseisestä toiveesta.

Sinä et luonut itseäsi. Mutta ego väittää tehneensä itse itsensä, ja sen lopullisena päämääränä on yksiselitteisesti itsehallinto ja riippumattomuus kaikesta muusta paitsi omasta ”voimastaan.” Se haluaa hallita ja kontrolloida omaa pikku valtakuntaa ymmärtämättä, että ilman kokonaisuutta

millään sen osallakaan ei olisi kerrassaan mitään merkitystä. Mitä merkitystä jollain solullakaan olisi kehosta erillään?

Mutta - kun olet saavuttanut jonkin egon päämäärän – esimerkiksi jonkin maallisen tavoitteen tai menestyksen, kehollista mielihyvää tai vaikka uuden pelikoneen - olet luultavasti huomannut, ettei se tuonutkaan sinulle kestävästä tyydytystä eikä täyttymystä. Enkä nyt tarkoita mitään sellaista, että menestymisessä tai uusissa tavaroissa ynnä muussa sellaisessa olisi mitään väärää. Egon vain on vaihdeltava tavoitteitaan, ja se tavallaan yrittää päästä siihen tai saada sen, mitä sinulla jo on. Sen keskeisimpiin uskomuksiin kuuluukin, että rakkaudelle olisi olemassa korvike.

Ego ei tahdo sinulle onnea, se toivoo sinun kuolemaasi (mutta ei omaansa, mikä on ihan älytöntä, koska se ei voisi edes leikkiä olevansa olemassa ilman sinua.) Ei se tietenkään sitä sillä tavalla sinulle kerro, eikä se pysty sinulle mitään tekemäänkään. Se kuitenkin vastustaa sitkeästi sinun vapautumistasi otteestaan, koska ilman sinun uskoasi egoon se ei ole mitään. Kukapa sitä haluaisikaan, kun hiukan aavistaa, mikä se on ja mitä se tavoittelee. Ja että sille on olemassa vaihtoehto. Ego on täysin riippuvainen sinun halukkuudestasi sietää sitä, mutta se on myös ovela ja pyrkii kääntämään huomion pois siitä.

Eräs sen keinoista on ongelmat, joita se haluaisi sinulle tehdä. Niiden tarkoitus on, että reagoisit kielteisesti, koska kun tuomitset, teet egon maailmasta todellista ja annat sille arvoa, mikä vahvistaa näennäistä erkaantumista. Toisekseen ongelmien ja siis egon tarkoitus on, että pitäisit huomion ulkopuolellasi ja etsisit sieltä vastauksia, jotka kuitenkin ovat sisälläsi. Ego toivoo konflikteja, ja sinun tuomitsemisen halusi pitää sen ajatusmallia yllä, mutta anteeksiantosi vapauttaa sinut siitä.

osa iii

Olet varmasti kokenut, kuinka elämässäsi kaikki menee oikein hyvin. Olet saattanut myös joskus kokea, kuinka jokin silloin järkytti mielenrauhaasi ja asiat tuntuivatkin menevän päin prinkkalaa. Se on vertauskuva, jolloin ensin elit onnellisena Taivaassa ja sitten järkytyit, kun ajattelit olevasi siitä erilläsi. Kaikki vastaavanlaiset kokemukset ovat ainoastaan sen ensimmäisen kerran toistoa. Se johtuu siis tiedostamattomasta syyllisyydestä seurauksena kuvitellusta Jumala-erosta, mikä tehdään tekemättömäksi antamalla se anteeksi.

Todellisuuden vastustaminen ja tiedostamaton vihasi itseäsi kohtaan voivat näyttäytyä asioina, joita et halua antaa anteeksi tai joista et halua luopua. Luopumisella en tässä tarkoita, että pitäisi fyysisesti luopua jostain, vaan kiintymyksistä irtipäästämistä. Niiden paljastaminen kuitenkin mahdollistaa anteeksiantamisen itsellesi ja tiedostamattoman syyllisyyden tekemättömäksi tekemisen, ja auttaa Pyhää Henkeä hallitsemaan alitajuista mieltäsi egon sijaan.

Sinun tahtosi on vapaa, ja harhakuvitelmat ovat (ainakin muun muassa) asioita, joilla maailma pyrkii pitämään sinua vankinaan. Kun et anna niille arvoa, ne katoavat. Ja jos et anna millekään arvoa maailmassa, se loittonee sinusta. Et voi silti jäädä sellaiseen ajatukseen, että maailma olisi arvoton, koska se vain masentaisi – mutta egon maailman tuolla puolen on jotain toivottavaa, tyydyttävää ja iloista.

Ego yrittää käyttää menneitä muistoja hyväkseen manipuloidakseen, jotta se saisi koettua niihin liittyneitä tunteita. Se panostaa valtavasti menneisyyteen, josta se pyrkii pitämään kiinni juuri syyllisyyden avulla. Niin se yrittää tehdä tulevaisuutta menneisyyden kaltaiseksi, ja sillä tavalla jatkaa omaa näennäistä olemassaoloaan. Menneisyydelle pitää kuitenkin antaa anteeksi ja antaa sen mennä, tai ylittää se, koska se on mennyt eikä sen tuskilla ole mitään todellisuutta nykyisyydessä.

Ego siis on yksi ainoa ajatus erkaantumisesta, ja näkemäsi maailmankaikkeus on monin eri tavoin ilmenevä vertauskuva kyseiselle ajatukselle. Joten jos uskot, että näkemäsi universumi on todellinen, uskot myös vähintään alitajuisesti Jumalasta erkaantumisen tapahtuneen. Egossa ei kuitenkaan ole kyse sinusta, vaan ajatusmallista, joka luulee olevansa sinä.

Vaikka ego näyttääkin rikkoneen Taivaan lakeja vastaan, niin sinä et ole rikkonut. Tiedät oman viattomuutesi, syyttömyytesi ja jumalallisuutesi, kun vain annat anteeksi niille harhakuville, joita näet. Kaikki on hyvin sisäisessä luomakunnassa, jossa rauhaa ei voi mikään häiritä.

anteeksiantamisesta

Maailmaa ei voi kokea suoraan, sillä se voidaan havaita vain aistien välityksellä. Joten et reagoi mihinkään ulkoiseen suoraan, vaan omaan tulkintaasi siitä.

”Entä jos huomaisit, että tämä maailma onkin aistiharha? Entä jos todella ymmärtäisit, että olet tehnyt sen?” [20.viii.7.3]

Ulkopuolellasi näyttää olevan muotoja – kehosi mukaan lukien – joita tila erottaa toisistaan. Fyysinen näkökyky pysähtyy muotojen pintaan pääsemättä niiden tuolle puolen minkään merkitykseen. Kehon silmät erottelevat ja näkevät erillisiä asioita, jotka eivät merkitse mitään. Sinulla on kuitenkin myös toisenlainen näkökyky, jolla näet sen mitä on sellaisena kuin se on. Voit muun muassa nähdä kaiken yhtenä mielenä, jonka näennäisen erilliset osat ovat ja toimivat yhtenä.

Näet tällä todellisella näkökyvyllä, kun olet tuomitsematta havaintojasi ja itseäsi – antamalla todellisuuden olla sellainen kuin se on yrittämättä muuttaa sitä mitenkään. Sinä nimittäin kykenet tarkkailemaan 'ylhäältä' käsin kehoasi ja näkemääsi maailmaa ilman, että varsinaisesti tekisit mitään. Päästä vain ohjaimesta irti ja katsele kaikkea niin kuin se olisi jonkun elämästä kertova elokuva. Se ettei kontrolloi tai arvostele havaitsemaansa voi olla jännittävää, mutta vapauttavaa.

Tuomitseminen erottaa kokonaisuudesta osan ja sitoo siihen, mutta anteeksianto vapauttaa sen. Anteeksiantaminen on keino vapautua syyllisyydestä ja herätä rauhassa unesta. Kun mielessäsi ei ole syyllisyyttä, et voi kärsiä eikä sinun tarvitse ”syntyä” enää tälle hullujen planeetalle. Siinä mielessä anteeksiantaminen on maailman tarkoitus ja paluulippusi Kotiin, ja se suo sinulle todellisen näkökyvyn. Siinä samalla se saa aikaan lempeitä unia, koska mitä pelättävää voisi olla sellaisessa maailmassa, jolle olet antanut anteeksi ja joka on sinulle anteeksiantavainen?

Egon maailmassa virheestä tehdään ensin tosi, ja sitten yritetään antaa se anteeksi. Sillä tavalla se ei toimi. Koska jos Alkulähteestä eroaminen todella olisi tapahtunut, ei sitä voisi koskaan korjata. Olisimme Hänen ulkopuolellaan ja ulottumattomissaan ilman mahdollisuutta muistaa Häntä.

Käytännössä egon versio anteeksiantamisesta on jotain sellaista, että joku on ensin tehnyt jotain toisten mielestä paheksuttavaa, mikä sitten annettaisiin hänelle anteeksi. Mutta sellainen näkökulma asettaisi heidät eriarvoiseen asemaan toisiinsa nähden – ”hyvä” ihminen antaa anteeksi ”pahalle” ihmiselle, ja olisi siksi häntä parempi. Sellainen ei voi olla anteeksiantamisen päämäärä. Ei se voi myöskään olla mitään sellaista, että jonkun pitäisi pitää itseään yhtä syyllisenä kuin joku toinen. *Ihmeiden oppikurssin* täydennysosan mukaan toisille ei voi ollenkaan antaa anteeksi, mutta vain se saa aikaan tuomitsemattomuuden unia:

”On mahdotonta antaa anteeksi toiselle, sillä hänessä näet ainoastaan omat syntisi. Haluat nähdä ne hänessä etkä itsessäsi. Sen vuoksi toiselle anteeksiantaminen on harhaa. Silti se on ainoa onnellinen uni maailmassa;..” [RL.2.i.4.2]

Se ettet tee maailman asioista tosia mahdollistaa niiden anteeksiantamisen. Todellinen anteeksiantaminen poistaa esteitä rakkauden tiedostamisen tieltä ja sen toimiminen perustuu siihen, että mielet ovat yhtä. Se johdattaa pois vihan ja tuomitsemisen ja vertailujen luota. Anteeksianto on yksinkertaista, koska se ei oikeastaan tee mitään. Se jättää silleen, antaa olla; muistaa rakastavat ajatukset ja unohtaa muut. Se ei tapahdu maailman, muotojen tasolla, eikä se vaadi mitään luonnotonta.

”Anteeksianto puolestaan pysyttelee hiljaa ja rauhallisena eikä tee mitään. Se ei vastusta mitään todellisuuden puolta eikä pyri kääntämään sitä sellaisiin ulkonaisiin muotoihin, joista se pitää. Se pelkästään katsoo ja odottaa eikä tuomitse.” [ot.osa-ii.1.4.1]

”Se ei pyydä todisteita viattomuudesta eikä minkäänlaista maksua. Se ei väittele eikä arvostele virheitä, joita se haluaa olla näkemättä.” [RL.2.iii.1.2]

Tämä ei kuitenkaan tarkoita mitään sellaista, että pitäisi kieltää tunteensa ja ajatuksensa tai olla tunteeton ja ajatukseton. Ennemminkin olla samaistumatta niihin, jos niihin liittyy mitään muuta kuin rauhaa tai iloa.

anteeksiantaminen kaavana

1. Huomaa jos mikään häiritsee mielenrauhaasi. Pienikin ärsyyntyminen on merkki siitä, että syyllisyys on nousemassa pintaan. Lakkaa reagoimasta sen mukaan ja ole tuomitsematta sitä.

2. Ymmärrät ettei se mitä havaitset ole todellista, vaan pelkkä vertauskuva, johon ego yrittää heijastaa syyllisyyden päästökseen siitä sillä tavalla vapaaksi. Ole siis liittämättä sitä mitä tunnet siihen mitä havaitset riippumatta sen muodosta. Siten et pidä kokemuksiesi syytä ulkopuolellasi etkä kierrätä syyllisyyttä omassa mielessäsi, vaan voit antaa sen anteeksi ja todella vapaudut siitä.

Alitajuisessa mielessäsi on tieto, ettei meitä perimmiltään ole kuin yksi. Niinpä se käsittää, että kaikki mitä ajattelet toisista ihmisistä on ajatuksia itsestäsi, eivätkä ajatukset jätä mieltä, joka ne ajatteli. (Paitsi tietysti silloin kun ei-rakastavia ajatuksia annetaan anteeksi...) Siitä syystä sinäkään et koskaan voi hylätä Jumalaa, eikä Hän sinua. Et annakaan kenellekään anteeksi siksi, että hän olisi tehnyt jotain, vaan siksi, ettei hän ole tehnyt mitään.

3. Jumalasta erkaantumista ei tapahtunut. Todellinen näkökyky tunnistaa, ettei toinen ihminen ole osa kokonaisuutta, vaan kokonaisuus. Täydellinen yksi.

Syylisyyteen ei ole oikeasti mitään syytä. Sinä et voi menettää Luoja ja Kotia, eikä Luoja sinua. Ego kuitenkin heijastaa syylisyyttä tiedostamatta (tai tietoisesti) toisiin, jotta se voisi olla näkevinään omat virheensä, heikkoutensa ja salaiset uskomukset itseä kohtaan toisissa. Tai se saattaa moittia itseään. Sinä olet viaton, mutta on nähtävä muut viattomina, jotta tietäisit sen.

Näkemällä muut syyttöminä pidät itseäsikin syyttömänä, etkä haikaile alitajuisesti rangaistusta itsellesi. Siksi siskosi ja veljesi ovat pelastuksesi. Toisille ei tarvitse tehdä mitään eikä sanoa heille mitään, ainoastaan katsoa heitä sellaisina kuin he ovat, ja olla vain tuomitsematta näkemäänsä. Se kuulostaa yksinkertaiselta mitä se onkin, mutta se ei välttämättä aina ole helppoa, koska se on niin vierasta egon tottumukselle nähdä syylisyys ulkopuolella ja sitten tuomita näkemänsä.

Anteeksiannon kohde on aina itse, tai mielessä oleva ajatus, eikä ajatuksen projektio, konkreettinen asia. Perimmäinen anteeksiannettava on ajatus siitä, että olisit vienyt Jumalalta Hänen paikkansa haluamalla itse määrittellä itsesi. Annat anteeksi aina Alkulähteestä erkaantumisen harhalle riippumatta siitä, miltä se näyttää. Jumala Itse ei anna anteeksi, koska Hän ei ole tuominnutkaan ketään. Hän tietää ja tuntee sinut aina nyt, eikä koskaan muistele mitä teit tai olit tekemättä. Hän ei vaadi keneltäkään yhtään mitään.

Anna siis anteeksi Hänelle, Joka sinulle vapaan tahdon antoi, ja sitten sille ajatukselle, että voisit olla Hänestä erossa. Anteeksiantamisesi herättää sinut vähitellen unestasi. Pyhä Henki tekee suurimman työn poistaessaan tiedostamattoman syylisyyden, ja sen myötä erillisuuden tunteen. Sen avulla voit myös lakata pikkuhiljaa *kiintymästä* maailmaan ja sen asioihin, ja alkaa hiljalleen ymmärtää, ettei maailma ole missään muualla kuin omissa kuvitelmissasi. Anteeksiantamisen mahdollinen vastustaminen johtuneekin yksilöllisen ja erillisen minän menettämisen pelosta. Mutta et voi menettää sitä mitä Olet - korkeintaan harhakuvitelman siitä.

Harjoittamalla anteeksiantoa siitä tulee niin luonnollinen osa sinua, ettei sitä tarvitse edes ajatella, vaan koko olemuksesi on anteeksiantava. Mutta alkuun sitä pitää ajatella ja harjoitella käytännössä kuten mitä tahansa taitoa. Joten ole itsellesi armollinen, jos et heti onnistu kaikkea antamaan anteeksi tai ihan täysin ymmärrä, mistä siinä on kyse. Sinulla on kuitenkin Opettaja, joka tietää ja ymmärtää sen täydellisesti.

Ja tiedät varmasti antaneesi anteeksi, kun jonkin tilanteen muisto on neutraali, eikä se vaivaa tai vaikuta sinuun mitenkään.

Ajatuksen kulkua todellisesta anteeksiantamisesta *Maailmankaikkeus katoaa* - kirjasta sivulta 259. ”Sinällä” voi tässä sitaatissa tarkoittaa ihmistä, tilannetta, olosuhdetta, paikkaa jne.

”Et ole oikeasti siellä missä luulet. Jos minä ajattelen, että sinä olet syylinen tai jonkin ongelman alkusyy, silloin kuvitellun syylisyyden ja pelon täytyy olla minussa. Koska Jumalasta erkaantumista ei koskaan tapahtunut, annan meille ”molemmille” anteeksi sen, mitä emme todellisuudessa ole tehneet. Jäljelle jää vain viattomuus, ja yhdyn nyt Pyhään Henkeen rauhassa.”

vapaus valita

Vaikka ajattelutapoja näyttää olevan yhtä monta kuin ihmisiä, niitä on perimmiltään kaksi. Ne ovat toisilleen vastakkaiset ja erilaiset suunnaltaan ja lopputulokseltaan. Molemmat sijaitsevat mielessäsi, ja siksi voit valita kumpaa niistä haluat kuulla.

Ego vertailee. Se tuomitsee, arvostelee, manipuloi, kontrolloi, vääristelee, syyttää, kantaa kaunaa, yrittää kahlita, haluaa vain itselleen ja pyrkii erottamaan ja jakamaan asioita osiin. Se on väärämielinen yritys nähdä itsesi sellaisena kuin haluaisit olla eikä sellaisena kuin olet.

Pyhä Henki joustaa, antaa olla, hyväksyy, sallii, luottaa, tekee tilaa, on armollinen, haluaa kaikille, pyrkii yhdistämään ja opettaa sinua muistamaan mitä olet. Hän käyttää vastakohtia todellisuuden osoittamiseen, Hänen suuntansa on vapaus ja Hän saa aikaan ainoastaan iloa ja rauhaa.

egon tulkinnasta

Ego on siis pelkästään ajatus, joka näyttää lohkaisseen yhdestä mielestä pikkuruisen osan erilleen, jolloin mielen samaistuessa siihen se luulee olevansa omillaan. Se on pisara, joka kuvittelee olevansa valtameri, auringonsäde joka luulee olevansa erillään auringosta ja tuuli, joka vastustaa luontoa. Kun palautat oman osasi Luojalle, Hän antaa sinulle vastineeksi Itsensä. Meren koko voima on jokaisessa pisarassa, mutta ei missään niistä yksin - auringonvalo loistaa jokaisessa säteessä. Tuuli ei yritä vakuuttaa luonnolle, ettei se olisi osa sitä.

Omista harhakuvitelmistaan pääsee katsomalla niitä. Sillä se ettei niitä katso, pitää ne pimennossa, jolloin ne vaikuttavat tiedostamatta ajatteluun ja havaintoihin. Egon ajattelumallissa sinua viehättää alitajuisesti syyllisyys ja tuska - vaikka se omituiselta kuulostaakin, sillä kukaan ei oikeasti halua kärsiä - mutta kun olet siitä ajatustavasta tietoinen, pystyt tarkkailemaan sitä tekemättä siitä itsellesi todellista ja antamaan sen anteeksi.

Sen minkä haluat pitää piilossa, on piilossa vain sinulta itseltäsi.

Pako pimeydestä tapahtuu kahdessa vaiheessa, joista ensimmäisessä askeleessa on huomattava, että pimeys ei voi kätkeä mitään. Tähän askeleeseen liittyy tavallisesti pelkoa. Toisena askeleena on huomata, että ei ole olemassa mitään sellaista, mitä haluaisit kätkeä, vaikka siihen pystyisitkin. Tässä vaiheessa pääset pelosta. Kun et ole enää halukas kätkemään mitään, et ole ainoastaan halukas yhteyteen, vaan myös ymmärtämään mitä rauha ja ilo ovat. [1.iv.1]

Ego ei pidä siitä, että tarkastelet niitä esteitä, joita olet tehnyt estääksesi itseltäsi tietoisuuden rakkauden läsnäolosta. Ego ei tehty rakkaudesta, joten sen se kokee uhkana, jolloin se myös yrittää suojella itseään. Sitä ei kuitenkaan tuhota.

Henkeä ei tarvitse opettaa, mutta egoa täytyy.² Oppiminen nähdään pohjimmiltaan pelottavana, koska se ei johda egon tuhoutumiseen, vaan sen luovuttamiseen hengen valolle. [4.i.3.1]

Harhakuvia ei kuitenkaan tarvitse eikä pidä katsoa yksin, vaan Pyhän Hengen kanssa. Hän tietää, ettei harhoja tarvitse pelätä, koska ne eivät ole totta. Toisaalta todellisuus tuo aina mukanaan rauhan, eikä se ole milloinkaan pelottava.

Menneisyys on sitä mitä on itse itselleen opettanut. Mutta ainoa tosi ajatus menneisyyttä koskien on se, että se ei ole nyt. Juurikin se, ettei salaa *Itseltään* sitä mitä luulee tehneensä, mahdollistaa anteeksiantamisen. Sinun ei tarvitse sanoa tai kertoa kenellekään muulle mitään, ellet halua - sinun mielenmuutoksesi tai anteeksiantamisesi ei riipu kenenkään muun mielenmuutoksesta eikä kenestäkään toisesta henkilöstä.

PH:n tulkinnasta

Se että Pyhä Henki pyrkii yhdistämään ei tarkoita sitä, että Hän yrittäisi yhdistää toden ja harhan. Se olisi ilmeisen mahdotonta, koska ne eivät voi olla samanaikaisesti niin kuin eivät myöskään valo ja pimeys tai rakkaus ja pelko. Harha pitää tuoda totuuden luokse, joka lempeästi sulattaa sen niin kuin lämmin ilma jääpalan pelkästään olemalla mitä se on. Mutta totuutta ei voi viedä harhan luokse, eikä sinne missä se otettaisiin vain pelolla vastaan.

Ja se että PH sallii ja hyväksyy ei tarkoita sitä, että Hän sallisi kaiken mikä mieleesi on koskaan juolahtanutkaan jäädä sinne oleilemaan. Hän hyväksyy sinut sellaisena kuin olet, niin salli Hänen tutkia mitä olet itse tehnyt ja mieleesi päästänyt ja erotella ja poistaa sieltä se, mikä ei ole todellista. Sen mikä on sopusoinnussa valkeuden kanssa Hän hyväksyy. Se mikä on osittain sopusoinnussa Hän puhdistaa, ja mikä on valkeudelle vastakkaista Hän torjuu ja kieltää. Olisi kätevää, jos Hän olisi pelkästään sellainen automaatti, mutta sinun pitää kuitenkin itse olla halukas tutkimaan omaa mieltäsi Hänen kanssaan, jotta se hyödyttäisi sinua.

Pyhä Henki, tai korkeampi itse, ei ole sinusta eikä minusta erillinen olento, vaikka Häneksi Häntä toisinaan sanonkin. Taivaassa ei ole eroavuuksia, mutta silloin kun mieli luulee osittuneensa on helpompi ymmärtää joitain asioita joidenkin käsitteiden avulla. Vaikka PH ei oikeastaan ole mikään käsite, koska Hän on Alkulähteen luoma ja siten todellinen. Taivaassa et esimerkiksi tarvitse mitään, koska sinulla on aina kaikki. Mutta itse tekemässäsi maailmassa tarvitset kaikenlaista – asunnon ja vaatteita ja ruokaa ja vettä jne. Rahalla saa kaikenlaista, mitä Pyhä Henki voi käyttää hyödyksi. Ja vaikka rahalla ei saakaan rakkautta, silläkin voi ilmentää iloa tai rauhaa.

Pyhä Henki toimii noiden kahden maailman välillä opastaen sinua ulos unestasi. Yksin et siinä onnistuisi, koska et voi löytää Itseäsi etsimällä Sitä pelkästään itsestäsi, sillä itsesi (egosi) ei ole se, mitä sinä olet - se on ainoastaan osa sitä, mitä uskot olevasi. PH tuntee totuuden ja tietää missä ja kuka todellisuudessa olet, ja toisaalta tunnistaa myös sen, mitä sinä havaitset. Hän tietää kaikki tarpeesi ja antaa sinulle kaiken tarvitsemasi. Pyhä Henki on Jumalan puolesta puhuva Ääni. Hän puhuu sinun puolestasi - sinä olet osa Jumalaa, Joka on kaikki. Hän rakastaa sinua ja opettaa sinulle mielihyvin, mitä se on mitä Hän rakastaa.

mitään ei puutu

Tiedon puusta syöminen on vertauskuva sille, miten ihminen otti itselleen luomisen tehtävän. Silloin hän luuli syrjäyttäneensä Luojan paikaltaan ja tehneensä oman maailman vastakkaisuuksineen, mistä sitten seurasi näennäinen eroaminen Paratiisista. Se oli ihmisen ensimmäinen kokemus muutoksesta.

Juuri siitä syystä ihminen tavallisesti vastustaa muutoksia, kun hän luulee niiden johtavan erkaantumisen lisääntymiseen eikä sen vähenemiseen, kohti onnea. Se ei vain näytä siltä silloin, jos on samastunut egon ajattelumalliin, jolloin havainnot ovat pääläellaan eikä ymmärrä niitä. Jokainen on matkalla samaan "paikkaan", Jumalaan, jossa kaikki myös lopulta huomaavat olevansa. Sillä vaikka todellisuuden voikin kieltää, sitä ei voi tuhota. Kukin tekee parhaansa sen tietoisuuden tason puitteissa, jolla uneksii olevansa, sillä hänkin etsii sinun laillasi onneaan ja suuruuttaan, jonka luuli hukanneensa.

Niinpä onkin hyvä asia, että sinä et tehnyt etkä pysty tekemään todellisuutta niin kuin et itseäsikään.

Sitä ei ole välttämättä helppo hyväksyä, ettei ole muuta maailmaa kuin se, minkä ajatuksillasi teet. Tai ettei ole sellaista paikkaa kuin tuolla jossain, eikä tuolla missään ole ketään muuta. Tietenkin havaitset muita ihmisiä ja eläimiä jne. joissa on sama Lähde kuin sinussa. Sitä tarkoitin kun puhuin siskoista ja veljistä. Näkemäsi maailma ei kuitenkaan voi muuttua itsestään, ja jos se näyttää siltä, tarkoittaa se vain että sinä muutat mieltäsi ja ajatteluasi. Mieli on voimakas ja ajatuksilla on se voima, mikä niille annetaan, eivätkä mielet ole erossa toisistaan.

Kaikki sinua huolettavat asiat johtuvat pelkästään riittämättömyyden *tunteesta*. Mutta miten voisit olla riittämätön, jos olet sellainen millaiseksi Luoja sinut loi? Hän voi luoda vain samankaltaista kuin mitä Hän Itse on. Ajattelisiko sisäisesti sinussa oleva Olemisesi Lähde, että Siltä puuttuu jotain? Sinä voit ajatella niin vain silloin, jos luulet ettet ole osa Häntä. Jos se pitäisi paikkansa, siis että olisit erilläsi Jumalasta, niin silloin tosiaan olisit ilman kaikkea. Tai pikemmin silloin et olisi ollenkaan. Hänestä erillään ei ole mitään todellista elämää, sillä Hän on elämä.

Sinun arvosi on sinussa itsessäsi, mutta maailman arvo ei ole siinä itsessään. Maailmassa oikeastaan arvokasta on vain se, mitä siinä katselet rakkaudella. Mistä olet kiitollinen. Se antaa näkemällesi maailmalle ainoan siinä olevan todellisuuden.

Mikään mikä on rakastavaa ja minkä ydin on totta ei voi kadota. Siksi ei ole mitään syytä huoleen. Omasta arvostasi sinun ei tarvitse vakuuttaa ketään, koska se ei ole sinusta itsestäsi peräisin.

ilmennät mitä koet

Sisäisen Oppaan tehtävä on muistuttaa sinua omasta tahdostasi ja tuoda se tietoisuuteesi siinä määrin kuin sallit sen Hänelle. Hän ei yritä saada sinua seuraamaan eikä kuuntelemaan vierasta tahtoa, vaan omaasi. Ego vastustaa sinua siksi, että *sen* tahto ei ole sinun tahtosi. Et esimerkiksi halua olla egon panttivanki tai pieni tai pelätä.

Sinä olet sellainen, miksi Jumala sinut loi - et sellainen, millaiseksi maailma haluaisi sinut tehdä tai millaiseksi sinä itse haluaisit itsesi tehdä.

Vedät magneetin lailla puoleesi sitä mitä tunnet ja ajattelet olevasi. Mikään ei voi kuitenkaan muuttaa sitä mitä olet, sellaisena kuin Luoja sinut loi. Todellisuus ei voi vaihdella, mutta muotoa pystyt muuttamaan. Siinä ei ole mitään väärää, jos haluaa parannella oman arkielämänsä laatua tai toteuttaa haaveitaan, mutta se ei tee niistä todellista.

Maailma on ideoiden maailma, joten olisi ehkä hyödyllistä olla päättämättä, millainen muoto sillä on, mitä haluat. Silloin voit myös ymmärtää sen muodon merkityksen, jona haluamasi asia sinulle ilmenee.

Todellisuus ei voi kuitenkaan riippua mielikuvituksesta, eikä sitä sieltä löydykään. Mutta jos haluat totuutta, sinulla on kaikki. Onni kuuluu sinulle luonnostaan.

kirjallisuutta

- Ihmeiden oppikurssi
- Täydennysosa Ihmeiden oppikurssiin
- Vapaus valita - Juha Pitkänen
- Maailman lyhyin matka - Sanna Suutari
- Maailmankaikkeus katoaa - Gary R. Renard